

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra LÆRDOMS LYSTGAARD ELLER ADSKILLIGE DISCURSER FØRSTE PART

Citation: Falster, Christian: "Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor", i Falster, Christian: *Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor*, udg. af JØRGEN OLRİK , 1919-20, s. 221. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-falster01-shoot-idm140591133454848/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor

Sovekammer, for at de kunde holdes des haardere i Kyskheds Tugt. Saaledes havde han fremdeles, fordi et Kar, fyldt med Æddike, blev sat paa Freiserens Rettersted, samt fordi Christus læses selv at have baaret sit Kors<sup>c)</sup>, antegnet at begge Dele vare Sædvaner vedtagne fra gammel Tid; ikke at tale om fleresaadanne Antiquiteter, hvilke jeg — den ypperlige unge Mands Flid ufortalt — ved den Lejlighed gav til Kende at forekomme mig nye og uforsete. Heraf opkom der en sagtmodig Trætte mellem mig og en anden hossiddende højagtbar Mand<sup>d)</sup>. Han forsvarede nemlig den Saliges Mening om at Børnene laa i deres Forældres Sovekammer, med *Luce* Vidnesbyrd<sup>e)</sup>: *Mine Børn ere med mig i Senge*; men jeg erindrede ham om, at ej alene Blufærdighedens og Ærbarhedens Lov, men ogsaa Ordet *Børn* forbindrede, at Stedet hos Evangelisten kunde forstås om de Voksne; medmindre man snarere burde høre *Plædrum*, hvis Ord ere saalydende<sup>f)</sup>:

*I Hustruens Gemak han (Ægteemanden) trængte ind i  
 Lon,  
 hvor Moderen til Sengs da havde lagt sin Søn,  
 af varlig Omhu for hans voksne Alders Røgt.*

Han tvivlede fremdeles ikke om, at Brugen af Æddike paa Retterstedet paa hine Tider var gammel Skik, fordi han mindedes at have læst hos *Maimonidem*<sup>g)</sup>: *Den som føres til Døden, gives et Korn Røgelse i et Bøger Vin, for at han kan gaa fra Sans og Samling*; hvilket ogsaa Forfatteren til *Ordsprogene*<sup>h)</sup> alt forlængst havde befalet: *Giver Den stærk Drik, som*